

№ I. Търновско революционно окръжие.

№ II. Сливенско революционно окръжие.

№ III. Пловдивско революционно окръжие за центъръ на това окръжие служеше градец *Панагюрище*.

№ IV Софийско революционно окръжие; за центъръ на това окръжие служеше селото *Изворъ - български*, Апостолитъ на това окръжие бѣха: Н. Т. Обрѣтеновъ и Н. Славковъ.

№ V Врачанско революционно окръжие, съ центъръ града Вратца.

Невѣрно съобщава автора, че Търновското революционно окръжие е служило като *Щабъ* на другите революционни окръжия: всѣко окръжие си имаше своя щабъ, и тия щабове се споразумяваха по между си за начина на организацията и диганието на въстанието.

Така сѫщо невѣрно съобщава автора, като казва, че всичкитѣ апостоли били снабдени съ „срѣбърни паспорти“ отъ срѣбърското въ Букурещъ консулство: само Стамболовъ, Воловъ, Обрѣтеновъ и Драгостиновъ бѣха снабдени съ срѣбърни паспорти, а другите апостоли, притѣжаваха: кой турско тескере, кой *персидски* паспортъ (Бенковски), кой романски билетъ, кой руски паспортъ, а нѣкой и турски паспортъ — Заимовъ подъ името *Андонъ Драгановъ*.

Не е истина, че Иванъ Стояновъ е снабдилъ съ „пѣтни“ и съ оръжие Апостолитъ на Гюргевския комитетъ: оръжието на апостолитъ се купи отъ Пенчо Радановъ на сумма взета отъ кассата на враченския комитетъ; сѫщо и „пѣтните“ имъ пари бѣха взети отъ сѫщата кassa. Иванъ Стояновъ е купилъ оръжие и далъ „пѣтни“ на нѣколко юнаци отъ четата на Хр. Ботева, сирѣчъ, земалъ е участие съ наполеонитъ при организирането на *Ботевата чета*, но за апостолитъ на Гюргевския комитетъ не е похарчили нито стотинка.

X.

На стр. 374 (забѣлѣжката) З. Стояновъ като квалифицира на фракции *патриотитѣ* на миналото, ето какъвъ абсурдъ е казалъ за *Диаръ-бекирскитѣ* заточеници: „четвърти отдѣль бѣха *патриотитѣ* по мода.